

Pásla milá, pásla páva
blízko zeleného hája;
[: přišli dva mládenci spolu,
zajali páva do dvoro. :]

To máš, milá, tři dokáte,
dva stříbrný, jeden zlaté;
[: to máš, vem je milá k sobě,
zětra večír přindo k tobě. :]

Chceš-li te k nám, synko, chodit,
mosíš hned z večera nejít,
[: mosíš dobré pozor dávat,
kramflíčkama neklepávat.]

Naša stará panímáma
sama dveři zavírává,
[: vona dobré pozor dává,
kdo k nám v noce chodívává. :]

93.

Z Velké.

Suš. 189, Bart. II. 48.

Velmi zdlouha a táhle.

Ža - lo dí - vča, ža - lo trá - vu, ne - da - le - ko
Be - le - gra - du, no - len dá - léj nu.

Žało dívča, žało trávu,
nedaleko Belegradu —
nořen dálěj nu.

Daj nám, dívča, daj nám zaľoh,
co's na panském travu žało —
nořen dálěj nu.

Pán sa na ňu z okna dívaľ
od radosti až omdlívaľ —
nořen dálěj nu.

Dávaľa ím svú pľachťičku,
za tú zelenú travičku —
nořen dálěj nu.

Širuj kočí, širuj koně,
pojedeme v širé pole —
nořen dálěj nu.

Nechceme my tvěj pľachťičky,
lež my chceme tvěj ručičky —
nořen dálěj nu.

Širé pole objíždžali
na děvčátko zavoľali —
nořen dálěj nu.

Nač bych já vám smutná byla,
já sem cěra pastýrova —
nořen dálěj nu.

Do ti kázaľ trávu žati,
panské lúčky vyžínati? —
nořen dálěj nu.

Bár si cěra pastýrova,
enom sedaj do hyntova —
nořen dálěj nu.